

Lov og Evangelium

NR. 1

JANUAR 2020

56. ÅRGANG

ISSN 2387-5275

«Men ett er nødvendig. Maria har valgt den gode del, som ikke skal bli tatt fra henne.» Luk 10:42

Oppbyggelig blad på evangelisk, luthersk grunn

Maleri av Jan Vermeer van Delft
av Kristus, Maria og Martha

BLADET LOV OG EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon.
Det er gratis og kommer med 10 nummer i året.
Frivillige gaver kan sendes kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseendring:
Fredrik Heian, Dalenveien 732,
3160 Stokke. Tlf. 901 94 758
E-post: fredrik_heian@hotmail.com

Redaktør: Ingar Gangås, Følstadvegen 135,
7690 Mosvik. Tlf. 901 51 234
E-post: ingar.gangas@live.no

Redaksjonsråd: Per Bergene Holm,
Dag Rune Lid og Ragnar Opstad
Layout: Olav Gangås

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i Bolivia og Peru.

Formann: Reidar Heian, Elvedalsveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 414 95 526
E-post: reidarheian@outlook.com

Skretær: Konrad Fjell, Laskengrenda 44,
3221 Sandefjord. Tlf. 915 10 064
E-post: konrad.fjell@gmail.com

Kasserer: Fossnesveien 13 B,
3160 Stokke. Tlf. 33 33 89 01
E-post: fossnes.kontor@gmail.com

Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095
Svensk kontonr.: 8169-5, 694 381 912-5
Dansk kontonr.: 7604 1734369

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme arven fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lerefredere.

Adr.: Fossnesveien 13 B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65
E-post: bibelskolen@nll.no

Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095

Rektor: Per Bergene Holm, Holmveien 20,
3282 Kvelde. Tlf. 995 09 060
E-post: pbholm@online.no

INTERNETT: www.nll.no

Ved korsets fot

«På ditt kors mitt håp jeg grunner, om ditt kors min arm jeg slår», skrev Edin Holme (1865-1927) i en av sine sanger (Sb 281:1). Han skrev en rekke bøker, diktverk og sanger. Hans hovedtema var korset – der hadde hans hjerte funnet fred og hvile og det måtte han skrive om: «La slukkes alle lys på jord, la stenges alle veie! Den som har funnet korsets spor, har evig nok i eie» (Sb 248:5).

Den som har vært «ved korsets fot hos Jesus» og funnet ham som den mest dyrebare skatt, kan istemme det en annen forfatter har uttrykt slik: «Å eie Guds fred er en dyrebar skatt», og: «Han gav meg seg selv, og nå eier jeg alt» (Sb 389).

Maria hadde funnet denne «gode del» (Luk 10:42), som er Jesus. Derfor ofret hun den meget kostbare nardusosalven på ham (Joh 12:3). Og det står at «huset ble fylt av salvens duft».

Jesus vil at du og jeg skal være en Kristi vellukt. Han advarer oss mot å samle oss skatter her på jorden, «hvor møll og rust tærer, og hvor tyver bryter inn og stjeler» (Mat 6:19). Vi skulle heller «samle for himmelen».

Bare den som har vært ved korsets fot, kan gjøre det. «For hvor din skatt er, der vil også ditt hjerte være» (6:21).

På gravsteinen til Edin Holme står et vers fra hans egen bok «Omkring Nasareeren»: «Den som Ham har sett kan intet friste, ringe synes alt han siden ser. Den som eier Ham kan allting miste, han begjærer siden intet mer».

Ingar Gangås

Gi Gud det som Guds er

Av Sigbjørn Agnalt

«Så sendte de til ham noen av fariseerne og herodianerne for å fange ham i ord. De kom og sa til ham: Mester, vi vet at du er sannferdig. Du bryr deg ikke om hva noen sier, og gjør ikke forskjell på folk, men lærer Guds vei i sannhet. Si oss: Er det tillatt å gi keiseren skatt, eller ikke? Skal vi betale eller ikke betale? Men han skjønte deres hykleri og sa til dem: Hvorfor frister dere meg? Gi meg hit en denar så jeg får se på den! De gav han da en. Og han sier til dem: Hvem har sitt bilde og sin påskrift her? De sa til ham: Keiseren. Og Jesus sa til dem: Gi keiseren det som keiserens er, og Gud det som Guds er! Og de undret seg meget over ham.»

Mar 12:13-17

Jesus hadde talt en lignelse til dem og de forsto at det var dem og

deres synd han talte om. Men de tok ikke imot det, de ville ikke omvende seg. I stedet ville de gripe ham, rydde ham av veien. De forherdet seg og reagerte med hat. Så forferdelig er mørkets makt i den som forherder sitt hjerte mot sannheten og Jesus.

Så drev hatet i dem frem nye planer om hvordan de skulle seire over Jesus og ta knekken på ham. Hatets krefter tar aldri fri. Fariseerne var teologene, herodianerne var politikerne som støttet Herodes og okkupasjonsmakten. De var med som vitner.

Det de sier om Jesus er sant, evig sant. Men de sier det ikke fordi de anerkjenner Jesus og søker sannheten, men de prøver å legge en snare for ham. Jesus gjorde aldri forskjell på folk, han møtte alle i kjærlighet, med omsorg og sannhet. Han forbarmet seg over alle, også fariseerne. Han møtte deres hat med å tale og

Innhold, januar 2020

Ved korsets fot. Av Ingar Gangås	side 2
Gi Gud det som Guds er. Av Sigbjørn Agnalt	side 3
Til etertanke. Av Ragnar Opstad.....	side 6
Korsets budskap. Av Gunnar Nilsson	side 9
Jesus kan ikke forandre seg! Av Carl Olof Rosenius	side 12
Bare i håp til Gud er min sjel stille. Av Konrad Fjell	side 14
Barmhjertighet. Sitat av Martin Luther	side 15
«Det som har hendt, er fra meg»	side 16
Juda og Benjamin. Av Lars Fossdal.....	side 18
Vær ikke redd! Av Ludvig Hope	side 19

lære også dem Guds vei i sannhet. Han var sannferdig og lot seg ikke styre og lede av hva folk sa. Jesus fulgte alltid sin Fars vilje, han talte og gjorde det han hørte og så hos sin Far.

I Johannesevangeliet (5:19 og 12:50) ser vi hva Jesus sier om dette: «Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men bare det han ser Faderen gjøre. Det som jeg da taler, det taler jeg slik som Faderen har sagt meg».

Er det tillatt å gi keiseren skatt, gi økonomisk støtte til en ugodelig statsmakt? De ville ha et «skal» eller «skal ikke». Og deres plan var at enten han

svarte det ene eller det andre, så fikk de noe å anklage ham for.

Jesus merket deres hykleri, han forsto hva de var ute etter. Hvilken grunn hadde de til å friste ham? Han hadde aldri gjort dem noen urett, aldri gjengjeldt ondt med ondt, aldri svart med ond hensikt. De hadde sett og hørt alle hans velgjerninger. Deres motstand var av avind, misunnelse, stolthet og selvhevdelse, som var blitt til hat. De hatet ham uten rettferdig grunn, uten grunn i det gode, i sannheten.

Jesus går ikke i fellen deres, han gir et annet svar ved å be om skattens

Maleri av Peter Paul Rubens: «Keiserens skatt»

mynt, en denar. Det gjør han for å lære dem Guds vei i sannhet, for å gi dem enda en mulighet til sannhets erkjennelse, til omvendelse og frelse.

En denar, den hadde bilde av keiseren prentet inn, med hans tittel og navn innskrevet, både bilde og påskrift. Slik er det med alle mynter og sedler, alt som har med penger å gjøre i denne verden. Pengene er denne verdens verdisystem, til kjøp og salg, betaling og lønn. De hører denne verden til.

Keiseren og all annen øvrighet har sitt rike i denne verden, skattens mynt tilkommer dem. Gi dem det som er deres! Det betyr også: gi dem ikke for lite, hold ikke noe tilbake, vær ikke uvillig, forsøk ikke å lure noe unna! Det er aldri rett, ingen høyere lov fritar oss fra det.

Men det betyr også: gi dem ikke for mye!

For det er noe keiseren, øvrigheten og denne verden ikke skal ha. Det er det som hører Gud til. Hva er Guds, hvor er det Gud har sitt bilde og påskrift? Hva er det som tilkommer ham? Det er hvert menneske som er skapt i hans bilde, som har hans stempel og navn. Derfor er han vår Gud. Og derfor har Gud sagt: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel og av all din fornuft og av all din makt». Det er det som tilkommer Gud, det er Guds. Vårt hjertes fulle og hele kjærlighet som fyller sjel, forstand og all vår makt. Gir vi ham ikke det, så gir vi ham for lite.

Men gir vi ham for lite, da viser det at vi er svikefulle og troløse mot vår skaper. Vi er skyldige, og ute av stand til noe annet. Som det står skrevet: «Alle er veket av, alle sammen er blitt udugelige. Det er ikke noen som gjør godt, ikke en eneste» (Rom 3:12). Det blir også vår bekjennelse og sorg når vi ser vårt liv slik det er i forhold til Gud.

Hvordan kan vi da gi ham det som er hans, er det mulig? Eller må vi bli stående for ham i evig skyldighet og skam? Jo, det er mulig, fordi han gav oss sin Sønn. Sønnen er Guds løsning for oss. Den skyldige, som ser Sønnen og tror på ham, «er rettferdiggjort av tro og har fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus» (Rom 5:1).

«For det er hans verk at dere er i Kristus Jesus, han som for oss er blitt visdom fra Gud, rettferdighet og helliggjørelse og forløsning, for at – som skrevet står: Den som roser seg, han rose seg i Herren!» (1Kor 1:30-31).

L&E

Endring av adresse

Husk å gi ekspedisjonen beskjed om adresseendring ved flytting!

Fredrik Heian,
Dalenvegen 732,
3160 Stokke.
Tlf. 901 94 758
E-post: fredrik_heian@hotmail.com

Til ettertanke

Av Ragnar Opstad

Besøk

Det ringjer på ytterdøra di ein dag. Du byr vedkomande inn. Han har noko interessant han vil dela med deg. Medan han talar tek han fram nokre flotte biletar han vil syna deg. Samstundes som han fortel og viser fram biletar, kjem han med eitt og anna bannord, langt over grensa av det ein kan kalla sørmeleg tale eller oppførsel. Endå oftare misbrukar han Guds namn – både på norsk og engelsk. Men blant dei flotte biletar kjem det fram nokre med pornografisk innhald.

Eg vil tru at du ville be han koma seg ut. Tenk, koma inn i ditt hus og by fram slikt! Noko så skammeleg frekt!

Kven er han?

Vil vi eigentleg jaga han ut? Tvert imot! Vi betalar ganske mykje for at han skal bli verande! Det er vår situasjon.

Kven er denne personen? Han er ein blant mange som satan, gjennom TV, PC og andre ting, brukar for å øydeleggja heimane i landet vårt, og til å få Jesus ut av hjarta og hus. Han vil sløva oss ned så vi ikkje lenger reagerer på det som er usørmeleg tale og framferd.

– Ja, men det er jo mogleg å slå av apparatet eller gå over til ein annan kanal! Det er mogleg, men gjer du det, eller ser du heile programmet til ende? Og om du ikkje ser alt, så vil du i allfall få med deg litt?

Tilvenjing

Satan vil at du skal venja deg til banning og misbruk av Guds namn og sjå på ureine biletar og handlingar. Så kjem det fengslande program, iblanda gift, som til slutt bryt ned motstanden din, og du må sjå, for du er fanga.

Så godtek du at Guds namn blir misbrukt i heimen din. Du ber vel ditt «Fader vår» om at Guds namn må verta halde heilagt. Korleis kan du då sitja å sjå og høyra at Guds namn blir misbrukt i di eiga stove – tvert imot det du ber om? Dette inntek deg gjennom syn og høyrsel – utan at du reagerer! Og du har tenkt deg til himmelen!

Det finst nokre som ikkje har kjøpt fjernsyn, og det finst dei som har kasta det ut. Men så har ein gjerne PC eller nettbrett som også kan misbrukast til liks med fjernsynet, ja, kanskje endå meir? Det er berre eit tastetrykk, så er det ingen som ser kva du er oppteken med. Jau, Gud ser, men han er ikkje så farleg! Jau, han er det! Guds ord advarar ein kristen mot å gjera Den Heilage Ande sorg, slik at han må forlata oss. Så kan ein bli sitjande att med ei død tru, som nå berre er gamal, tileigna kunnskap, som ikkje har innverknad på vårt liv, slik Anden ville.

Du les kanskje bøker og blad som den gamle Adam får mat gjennom?

Godtek du banning og misbruk av Guds namn også der?

Åndeleg død

Det står om Samson at han visste ikkje at Herren hadde vike frå han (Dom 16:20).

Alle desse apparata og bøker er også tidstuvar. Det betyr ikkje at vi ikkje kan ha glede eller nytte av dei når dei blir brukt rett. Nei, i vår tid er mange av desse apparata nødvendige å bruken, men det er ditt og mitt ansvar korleis dei vert brukte.

Er du ikkje redd for å mista det åndelege livet og gå fortapt? – Om du då nokon gong har hatt åndeleg liv.

«Døden steig opp i vindauge våre, kom inn i slotta våre» (Jer 9:21). Noko av det vi ser i vindauge våre gjennom TV, PC, nettbrett og mobiltelefon, kan resultera i åndeleg død.

Skal tru om det ikkje må starta her, i våre eigne heimar – for oss som ber om vekking?

Då blir det kamp! Fordi Anden stirr mot kjødet og kjødet mot Anden.

Mammon

Så har vi avguden mammon. Mange dyrkar han. Då kostar det å gi ein femhundrelapp i kollektkorga. Og du gir kanskje ikkje med glede, men meir av plikt. Bibelen seier at den beste måten å gi på, er kvar veke å leggja ein fast sum til side (1Kor 16:2). Då fell det mykje lettare å gi.

Det talast i Bibelen, kanskje mest i Det gamle testamente, om å gi tiende. Vi veit at farisearane gjorde det, og vel så det. Likevel var dei pengekjære! (Luk 16: 14) Og mange av farisearane gjør sikkert det same i dag både her og i Israel. Men

Maleri av Heinrich Hofmann: «Jesus og den rike unge mannen»

dette er det ikkje noko påbod om i Det nye testamente. Vi kan gi meir eller mindre, alt etter kva vi har og etter hjartelaget – kanskje i enkelte tilfelle etter Guds påminning. «For dei gav etter evne, det kan eg vitna om, ja, over evne, av eiga drift» (2 Kor 8:3).

Forvaltar-ansvaret

Når eg tenkjer etter korleis eg mang ein gong brukar det eg har fått å forvalta, så blir eg skuldig.

Tek du Gud med på råd når du skal forvalta det du får inn – og med det du held på og samlar deg opp? Gud har gitt nokre av oss meir enn andre, for at vi skal dela med dei som har mindre. Samstundes har han sett oss på prøve som forvaltarar av det vi har mottatt. Vi skal svara for det ein dag.

Jesus sat ein dag ved tempelkista. Mange rike gav mykje. Vi som er rike, gir vi mykje? Då kom det ei fattig enkje og gav to skjervar, det er ein øre. Ho gav mest av alle, seier Jesus, for ho gav alt det ho åtte, alt det ho hadde å leva av. Gir du og eg noko som vi kunne tenkt brukt på oss sjølv?

Til ein lovkyndig sa Jesus at han skulle selja alt det han åtte og så koma å fylgja han.

Det hadde enkja gjort. Eigentleg hadde lærersteinane gjort det same. Dei gjekk frå sitt levebrød for å fylgja Jesus.

Samtidig seier Jesus at den som gir om så berre ei skål med kaldt vatn av di han er ein lærerstein, han skal ikkje missa løna si.

Så forstår vi at Jesus ikkje ser etter mengde, men etter hjartelag, etter vårt forhold til han og til våre medmenneske.

Likevel har det vi gir samanheng med vårt forhold til Jesus.

Det vi gir til Guds rike eller til fattige, vil kanskje ein dag møta oss att i frelse sjeler.

Den himmelske banken gir god avkastning!

Dersom du gir til Guds rike med motvilje, så står det skrive at Herren elskar ein glad givar. Eg trur ikkje at du blir ein glad givar utan at evangeliet får innta hjarta ditt.

Avgudsdyrking

Det du har samla, får du ikkje ta med deg. Det er ikkje sikkert at vegstubbene du har igjen er så lang. Kven skal då ha alt det du har samla?

Uansett er det rett å gi, for det er til hjelp for slike som treng det, og det kan vera med å fri oss frå gjerrigskap.

Det er eit sitat av Luther, som eg berre delvis hugsar, der han liksom befaler pengane sine, og seier: «Ut og gjer nytte for dykk!»

Er du gjerrig og vinnesjuk? Ei lita prøve på det: Du likar ikkje det som her er teke fram! Og du gir det ikkje rett i ditt liv. Kva vil du gjera med det? Vinnesjuke er avgudsdyrking, og avgudsdyrkarar skal ikkje arva Guds rike, seier Guds ord i Kol 3:5.

Guds ord kallar deg til omvending og tru. Heb 4:16 seier det slik: «Lat oss difor gå fram for nådens trone med frimod, så vi kan få miskunn (få syndenes forlatelse), og finna nåde til hjelp i rette tid» (til å seire over synda). Gjer du det eller let du synda råda over deg?

Hugs at avgudsdyrkarar ikkje kjem inn i Guds rike!

Korsets budskap

Av Gunnar Nilsson

«For jeg ville ikke vite av noe blant dere, uten Jesus Kristus, og ham korsfestet.»

1Kor 2:2

Her tar Paulus fram kjernen i sin forkynnelse: Jesus Kristus og ham korsfestet!

Finnes det da ikke noe annet – mer positivt – å tale om i kristendommen? Ja, det tror man jo i dag. Det blir fort klart hvis vi legger øret til forkynnelsen i sin alminnelighet. Det er noe annet med Jesus, hevdes det, og så forkynnes en falsk Jesus.

Jeg var i begravelse i et kirkelig forsamlingslokale, og på veggen kunne man lese følgende:

Jesus gir glede.

Jesus gir trygghet.

Jesus gir fellesskap.

Jesus gir... osv.

Ja, dette var vel godt og vel alt sammen, men det var ingenting av dette som ikke Jonas Gahr Støre kunne sagt om sin ideologi: Sosialismen gir... – og så brukte de samme punktene!

Jeg vil jo så gjerne ha herlighet i stedet for kors.

Allerede Moses sa til Herren: «La meg få se din herlighet! Men Herren svarte ham: «Jeg vil la all min godhet gå forbi ditt åsyn, og jeg vil rope ut Herrens navn for ditt åsyn. For jeg vil være nådig mot den jeg er nådig

imot, og miskunne meg over den jeg miskunner meg over. Og han sa: Du kan ikke se mitt åsyn, for intet menneske kan seg meg og leve. Deretter sa Herren: Se, her tett ved meg er et sted, still deg der i klippen. Og når min herlighet går forbi, vil jeg la deg stå i fjellkløften, og jeg vil dekke med min hånd over deg til jeg er gått forbi. Så vil jeg ta min hånd bort. Da kan du se meg bakfra, men mitt åsyn kan ingen se» (2Mos 33:18-23).

Moses fikk se Gud bakfra, og Martin Luther sier at det er dét vi ser på langfredag. Hva ser du der på Golgata? Jo, en fattig snekker fra Nasaret, hårdt torturert, fastspikret på et kors i ufattelige lidelser, helt hjelpelös. Han kan ikke hjelpe seg selv. Han henger der nakne mellom himmel og jord, under Guds forbannelse. Du ser bare nederlag, svakhet og hjelpelöshet. Det er den mest utsatte, fornredre og ynkelige situasjon du kan se. Ja, du skulle nok, som så mange andre, ikke en gang orke å se på ham, men vende ditt ansikt bort. Men det er på denne måten at Gud overvinner synd, død og djevel.

Det er seier gjennom nederlag, liv gjennom død, herlighet gjennom kors.

Slik viser Gud seg, og slik er kristenheten i denne verden. Dette er korsteologi.

Dette lærer enhver kristen i livet. Dette gjelder også for oss: Motgang, kors og vanskeligheter. Men det kan

være uttrykk for Guds største velsignelser!

Det finnes noe vi kaller herlighets-teologi. Det eksisterte også på Paulus' tid. Han skriver til de troende i Korint:

“**Når Jesus skal kjøpe seg en brud, er det en høy pris. Det koster hans liv, det koster lidelse og blod. Men han går ikke sin vei. Hans kjærlighet til deg er så stor, at han betaler brudeprisen. Det gjorde han på Golgata.**”

«Om det kommer en til dere og forkynner en annen Jesus, som vi ikke har forkynt, eller om dere får en annen ånd, som dere ikke før har fått, eller et annet evangelium, som dere ikke før har mottatt – da tåler dere det så gjerne» (2Kor 11:4).

«En annen Jesus.» Det er altså ikke tilstrekkelig at Jesu navn nevnes ofte i en preken. Det kan være en annen Jesus. I disse tilfellene er ikke Jesus Kristus og ham korsfestet sentrum. Da er det en annen Jesus.

Engelen sa til Josef i drømmen: «Du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder» (Mat 1:21b). Dét er hovedsammenfatningen av den sanne Jesus. Vel gjorde han mye annet også, men dette er sentrum. Og for å kunne forlate synder, måtte han lide og dø.

Han måtte betale for synden. Han måtte, som det fremdeles skjer i enkelte land i Afrika, kjøpe seg sin brud. Der kan det hende at når kvinner snakker sammen, så forteller de hverandre hvor mye deres mann betalte for dem. Og den som kostet mest, kan opphøye seg og være stolt, for hennes mann verdsatte henne høyest. Han gikk ikke sin vei og kjøpte en billigere brud, nei han ville ha akkurat henne.

Når Jesus skal kjøpe seg en brud, er det en høy pris. Det koster hans liv, det koster lidelse og blod. Men han går ikke sin vei. Hans kjærlighet til deg er så stor, at han betaler brudeprisen. Det gjorde han på Golgata. Men det som vises, er bare en liten del. Det som er skjult, er den evige straffen for synden. Den ble betalt i et intenst mørke, forlatt av Gud. Den høyeste prisen er gudsforlattheten, som er syndens lønn og straff. Derfor roper Frelseren: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?» (Mat 27:46). Vi kan ikke en gang ane hva det innebærer å være forlatt av Gud i et evig mørke. Det er den ene gangen i fangenskap og korsfestelse, at Jesus roper i fortvilelse.

Vi møter også den store kjærligheten på Golgata, men den er skjult for det ytre øye. Slik er det her i denne verden. Over alt herlig ligger et dekke (Jes 4:5b). Herligheten åpenbarer i ringhet. Styrken åpenbarer i svakhet. Slik åpenbarer Gud seg – i sin kontrast.

På denne måten åpenbarte Gud seg allerede under ørkenvandringen. Tabernaklet var så fattigslig og uanselig,

Møtekalender

Januar

5.	Årnes <i>Asbjørn Fossli</i>
21.-26.	Mosvik <i>Martin Fjære</i>
21.-26.	Bangsund <i>Per Bergene Holm</i>
24.-26.	Nærbo <i>Sigbjørn Agnalt</i>
26.	Randaberg <i>John Peder Samdal</i>
18.-19.	Langli

Februar

19.-23.	Varhaug
23.	Mosvik

Ungdomsleir Hermanstolen i Valdres 20-23. februar

Talere:

*Sigbjørn Agnalt, Fredrik Thorbjørnsen
og Asbjørn Fossli*

Sted:

Åreeld leirsted

Deltakere:

Fra 7. klasse og oppover

Påmelding:

*Reidar Heian (414 95 526)
innen 1. februar*

et gråbrunt, støvete telt! Man måtte gå inn i det aller helligste for å se nådestolen, gullet og kjerubene. Ellers var det skjult. Den som ikke gikk inn, så det aldri.

Så er spørsmålet: Ser du hva som virkelig hender på Golgata? Der ser vi den himmelske kjærlighet, som gir seg selv en brudgom som kjøper sin elskede brud, til den høyeste pris som noen gang er blitt betalt. Men vi ser også Guds uforanderlige rettferdighet, som straffer synden så hårdt, selv når det er hans egen Sønn som bærer den. Han overgir ham til det evige mørke, til pine og død. Han måtte smake syndens forferdelige lønn. Ingenting ettergis.

Ser du at i dette blir Guds Sønn forherliget? Jesus sier, når han taler om sin forestående død: «Timen er kommet, da Menneskesønnen skal bli herliggjort!» (Joh 12:23b). Ser du? Dette er ikke en annen Jesus. Nei dette er den virkelige, han som kalles Jesus fra Nasaret og som er Guds Sønn! Han er verdens frelser som kjøper sin brud!

Er han din frelser?

Han tar nemlig ikke sin brud, som han kjøpte så dyrt, med vold. Hvilken himmel skulle dét bli? Nei, han vil at bruden skal komme frivillig til ham. Slik lyder innbydelsen til det himmelske bryllupet: «Kom, for alt er ferdig!»

Jesus kan ikke forandre seg!

Av Carl Olof Rosenius

«Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid.»

Heb 13:8.

Dette roper altså apostelen ut i hebreerbrevets siste kapittel. Og så er da dette virkelig også en stor trøst i livet – et liv der vi bare opplever at alt annet stadig skifter og forvandles.

Men Kristus lever altså, og er fremdeles den samme – i går og i dag, ja, til evig tid! Da skal det nok bli en løsning, en god utgang på alt!

Skulle det være noen større trøst kristne mennesker kunne ta til seg nettopp ved et årsskifte? For disse er jo Kristus alt i alle. Kunne de finne noe mer passende valgspråk eller feltrop enn dette: «Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid»?

Hør, dere som kjenner Kristus, som en gang har smakt at Herren er god! Som har kjent og sett hvor vidunderlig Herren er! Hvor stor hans nåde og barmhjertighet er! Hvor trofast han er, og hvor sterk til å hjelpe! Tenk nå over – og ta dette inn over deg – at han er akkurat den samme i dag og til alle tider. I dag som i går. I år som det året som nå er gått. Og slik videre i all evighet.

Han vil aldri forandres. Han er «evig Far». Han er totalt uomstøtelig, gjennom alle turbulente tidsalder nøyaktig den samme. Det er bare her i vårt jordiske liv, i våre følelser, tanker og opplevelser, det stadig skifter og foran-

dres. Mens alt dette skjer, er Kristus hele tiden totalt uforandret, nøyaktig den samme.

Husker jeg for eksempel hvordan han en gang viste meg at han hadde forlatt synden min helt uforskyldt? At jeg som totalt ugudelig ble gjort rettferdig av ham, av bare nåde, på grunn av hans eget fullbrakte verk? Ja, så gjør han nøyaktig det samme alle dager.

//

Men Kristus lever altså, og er fremdeles den samme - i går og i dag, ja, til evig tid! Da skal det nok bli en løsning, en utgang på alt! Skulle det være noen større trøst kristne mennesker kunne ta til seg nettopp ved et årsskifte?

//

Har han noen gang trøstet oss når vi ikke var verd å bli trøstet, men heller hadde fortjent å bli straffet og forkastet? Ja, så vil han like så uforskyldt også trøste oss i dag.

Har det hendt at han én gang fridde oss ut ifra nød, fra synd og fristelser, når det ikke fantes kraft hos oss selv til å utfri oss? Så vet vi at han, i sin tid, fremdeles både vil og kan gjøre det samme.

Vi kan kanskje vitne om da vi selv

var fullstendig på avveie, forvirret og oppgitt, som en fortapt sau. Men at han, den gode hyrden, søkte meg opp, lot sitt ord komme til meg på ny, og førte meg tilbake.

Og, husk! Da vet vi at han også alltid, i all framtid, vil gjøre det samme! For han er alltid den samme: «Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid». Han har så visst ikke ennå vist oss sin siste velgjerning! Det var han som «elsket oss først». «Og slik som han hadde elsket sine egne som var i verden (fritt, uforskyldt og underlig), slik elsket han dem også til det siste».

Dette er ikke bare en trøst vi har ut fra vår egen korte og snevre erfaring. Nei, helt fra verden ble skapt, gjennom alle århundres tidsforløp, har mennesker fått erfare vår Herre Jesu Kristi nåde og kraft. «Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid!»

Når vi ser hvordan han før tok imot syndere og forlot de groveste misgjerninger, vet vi at han gjør akkurat det samme med oss i dag: Når Skriften forteller hvordan han taler til en beryktet synderinne som har falt ned for ham i erkjennelse og gråt, og sier: «Dine synder er deg tiliggitt. Gå bort i fred!».

Når Saulus, som var «en spotter, en forfølger og en voldsmann», blir den mest benådede apostel. Når David, som den aller største nåde hadde vært utgytt over, likevel faller i de blodigste misgjerninger, men på ny får motta Guds nåde og forlatelse. Da vet vi at vår Herre Jesu Kristi nåde aldri tar slutt. At han fremdeles vil tilgi alt hos

alle dem som søker ham.

Vi ser hvordan han aldri ble trøtt av disiplenes skrøpeligheter. Han iredesatte og tuktet dem. Men forkastet dem aldri. Da vet vi også at han aldri skal bli trøtt av oss. Og når vi ser i Skriften hvor villig han var til å høre bønn, selv når den var så yngelig som bare en berøring av klærne hans. – Da vet vi at han også fremdeles hører de mest yngelige bønnene våre.

For alt dette skal hjelpe oss å huske at Kristus fremdeles er akkurat den samme i dag: «Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja til evig tid!» Så er da dette sannelig en ubeskrivelig stor trøst og en sikker festning når dagene i vårt liv veksler, ja stormer og mørkner.

Da kan fremdeles den kristne synge med glede: «Jeg sitter i Den Allmektiges skygge, som jeg setter min lit til. Du, Herre, er min styrke, min klippe, min festning og forløser, min Gud og min trøst. Du er den samme, og dine år har ingen ende».

*Andakt for 1. januar fra
«Den store husandaktsboken».*

www.arven.net

Barnebladet Nøkkelen

NLL gir ut barnebladet Nøkkelen, som kommer med 10 nr. pr. år. Et års abonnement koster 200 kr. Bladet kan bestilles på:
nokkelen.adresse@nll.no eller
tlf: 458 02 672

Bare i håp til Gud er min sjel stille

Av Konrad Fjell

«*Bare i håp til Gud er min sjel stille,
fra ham kommer min frelse. Han alene
er min klippe og min frelse, min borg,
jeg skal ikke rokkes meget.*»

Sal 62:2-3

Hvilke forventninger har du som lever med Jesus til livet her på jord? Hvordan reagerer du når du merker at veien er smal og trang? – For det merker en troende hver dag på mange måter. Og hva kjennetegner ditt bønneliv når du møter ulike former for motgang og vanskeligheter? Det kan være nyttig for oss å tenke gjennom disse spørsmålene i stillhet for Herrens åsyn.

Guds løfter er et hvilested, et sted hvor sjelen kan bli stille og falle til ro. I møte med alt som stormer, kan en kristen hvile ut og puste fritt. Da vil også en troende erfare konkret i sitt liv, at Herren blir hans klippe og borg.

“

Jesus har tydelig varslet sine troende venner om hvilke år vi har i vente her i verden: «I verden har dere trengsel.» Det skulle ikke komme som noen overraskelse på en kristen når vi faktisk opplever det Jesus her sier. Tvert imot skulle det bekymre oss og

føre til selvransakelse dersom vi som bærer kristennavnet ikke opplevde at veien var smal og trang.

Her i verden har et Guds barn ikke annet å vente enn hån og forakt. En sann kristen vil bli misforstått og ikke regnet med i det han står for og tror på. Fra sitt eget onde hjerte vil den troende trykkes og plages av mange slags fristelser. Han vil kjenne på den onde lyst og fortviles over nederlag og fall. Han vil mange ganger sukke og rope til Gud og undres på om han aldri skal bli bedre. Fra djevelen vil en kristen oppleve alle slags angrep. Snart kommer han som en lysets engel gjennom forførelser som vrang lære og materiell rikdom, og snart som en brølende løve som anfekter og drar vårt barnekår hos Gud i tvin.

Martin Luther regner i en bok fra 1539 kors og trengsel opp som en av kjennetegnene på Guds menighet her på jord, og dermed også på en kristen. Her har Luther pekt på en bibelsk sannhet for oss.

Midt i alt dette har en troende bare ett sted han kan stille sin sjel til ro, en borg hvor han kan finne hvile og fred. Det er i håp til Gud. Rent konkret betyr dette: i håp til alle Guds løfter om frelse, velsignelse, bønnhørelse og utfrielse.

Guds løfter er et hvilested, et sted hvor sjelen kan bli stille og falle til ro. I møte med alt som stormer, kan en kris-

ten her hvile ut og puste fritt.

Da vil også en troende erfare konkret i sitt liv, at Herren blir hans klippe og borg. Klippen står for det faste som ikke bryter sammen i møte med det opprørte hav. Klippen er Herren og hans løfter. Denne klippen tåler verdens, djevelens og vårt eget onde hjertes stormer.

Borgen står for de faste murer en skremt krigar kan gjemme seg bak. Herren og hans løfter er denne borgen hvor gudsbarnet kan søke ly og tilflukt mot alle fiender som trenger seg på.

Her hos Herren, i ly av løftene kan ingen røre en kristen. «Den onde rører ham ikke.» (1Joh 5:18). «Min Far, som har gitt meg dem, er større enn alle, og ingen kan rive dem ut av min Fars hånd.» (Joh 10:29).

Salig er du som har Herren! Du kan hvile ut og være trygg og glad, ja, du kan synge lovsanger, midt i alle trengsler. For du skal ikke rokkes. Du skal aldri i evighet bli til skamme, men en dag få gå inn i det fullendte Guds rike. Da er striden endt, og korsset byttet med krone.

L&E

Barmhjertighet

Sitat av Martin Luther

– Guds barmhjertighet er som himmelen, som alltid står fast over oss. Under dette taket er vi trygge hvor vi enn er.

– Gud er ikke noe annet enn bare nåde, godhet og barmhjertighet. Den som ikke ser det, mener at det ikke er noen Gud, som Salme 14:1 sier det: «Dåren sier i sitt hjerte: Det er ingen Gud.»

– Det rettferdige og fromme menneske er også barmhjertig likesom sin Gud. Det låner gjerne ut, gir gjerne og hjelper gjerne sin neste.»

– Herren deler barmhjertigheten i tre deler for at vi skal vite hva den barmhjertigheten er som vi skal vise mot vår neste. For det første skal vi

ikke dømme eller fordømme. For det andre skal du tilgi din neste når han har gjort deg noe ondt. For det tredje skal du hjelpe dem som trenger det. Det er det ordet barmhjertighet betyr når det står i Skriften. Og alt dette må komme fra et rettskaffent hjerte og skje uten hykleri eller falskhet og uten persons anseelse. Det ville være en stor feiltakelse om du bare ville unne dem godt som unner deg godt eller bare ville gjøre vel mot dem som gjør vel mot deg eller skade dem som skader deg.»

«*Hva sier Luther?*»,
Lunde Forlag 1974

«Det som har hendt, er fra meg»

Ukjent forfatter

«*Slik falt Israel fra Davids hus, og slik har det vært til denne dag (...). Da kom Herrens ord til Guds mann Semaja, og det lød så: Si til Rehabeam, Salomos sønn, Judas konge, og til hele Judas og Benjamins hus og til resten av folket: Så sier Herren: Dere skal ikke dra opp og kjempe mot deres brødre, Israels barn. Vend hjem igjen hver til sitt hus! For det som har hendt, er kommet fra meg.*»

1Kong 12:19,22-24a

«Når skuffelsene i livet avsløres, viser det seg at også de er i Guds kjærlighets hensikt» (C. A. Fox).

«For det som har hendt, er kommet fra meg» var det budskapet som Herren i tidligere tider sendte til Judas konge og Judas hus, og slik taler han ennå til deg og meg. Han sier:

«Mitt barn! Jeg har et budskap til deg i dag. La meg hviske det stille inn i ditt øre, kanskje det vil kunne få en eller annen mørk sky på ditt livs himmel til å skinne med gyllen glans, og bane den ujevne vegen du må vandre på?»

Det er ganske kort, kun noen få ord. La dem synke inn i hjertet ditt. Bevar dem som et fast anker som du kan lene det trette hodet ditt mot og finne hvile. Ordene er slik:

«For det som er hendt, er kommet fra meg». Har du tenkt på at alt som angår deg, tar jeg også del i? Husk,

det står at den som rører ved dere, rører ved min øyensten! (Sak 2:12). «Du er dyrebar i mine øyne» (Es 43:4), derfor har jeg stor omsorg for din oppdragelse.

Jeg må få deg til å forstå at når du prøves gjennom fristelser og «fiendene styrter inn som en flod», da er det for at du i din maktesløshet skal lære å ty inn til min makt og innse at redningen din vil bestå i at du lar meg kjempe for deg.

//

Noen av mine aller beste arbeidere er de som jeg har tatt bort fra aktivt arbeid for at de skal lære å bruke det aller sterkeste våpen: bønnen. – Blir du kanskje plutselig kalt til å gå inn i en vanskelig og ansvarsfull stilling? Legg det over på meg!

//

Står du i vanskelige forhold, kanskje med mennesker rundt deg som ikke forstår deg og som aldri spør etter deg og som setter deg til side ved enhver anledning? Husk da at «det som er hendt, er kommet fra meg».

Har noen av dine venner skuffet deg? En av dem som du hadde full fortrolighet til og som du delte dine

innerste tanker med? «Det som er hendt, er kommet fra meg». Jeg har tillatt denne skuffelsen å ramme deg for at du skal lære at Jesus er din beste venn, han er den som svarer når du kaller, han som reiser deg opp hver gang du snubler, han som er død og oppreist for deg.

Jeg lengter etter å være din venn og fortrolige. Har noen baktalt deg og fortalt ting om deg som ikke er sanne? Legg deg bare tettere inn til min favn. Jeg vil være ditt ly og din tilflukt der vonde tunger ikke kan nå eller skade deg. Slik sier Herren: «Han skal la din rettferdighet bryte fram som lyset og din rett som lyset midt på dagen» (Salme 37:6).

Er dine planer blitt kullkastet? Er du lei og mismodig? «For det som er hendt er kommet fra meg». Du begynte med å legge dine egne planer, og deretter kom du til meg og ba meg velsigne dem. Men jeg ville at du skulle ha latt meg legge planene for deg, så skulle jeg også tatt på meg ansvaret, for «dette arbeid er for tungt for deg, du makter ikke å gjøre det alene» (2Mos 18:18). Du må forstå at du bare skal være redskapet, men ikke den som leder verket.

Har du lengtet etter og vært opprett av å gjøre noe stort i min tjeneste og er kanskje i stedet blitt liggende syk og lidende i ei seng? «For det som er hendt er kommet fra meg». Du var altfor opptatt til at jeg kunne få oppmerksomheten din. Jeg ville gjerne lære deg noen av mine innerste tanker å kjenne, lære deg at også

den tjener meg som må stå og vente på mitt vink, så det merkes fra din sjels innerste:

*Jeg er ei lenger klok og sterkt,
det vet jeg nu.
Jeg er ditt redskap kun, ditt verk.
Jeg vil som du!*

Noen av mine aller beste arbeidere er de som jeg har tatt bort fra aktivt arbeid for at de skal lære å bruke det aller sterkeste våpen: bønnen. – Blir du kanskje plutselig kalt til å gå inn i en vanskelig og ansvarsfull stilling? Legg det over på meg! Jeg har lovet å bære alle dine vanskeligheter, og «Herren vil velsigne deg i alt ditt arbeid og i alt du tar deg fore!» (5Mos 15:10).

På den dagen vil jeg gi deg et krus fylt med hellig olje i din hånd. Gjør flittig bruk av oljen, mitt barn! La alle omstendigheter som gjør det vanskelig for deg, ethvert ord som sårer deg, enhver hindring som gjør deg utålmodig, alle oppdagelser av svakhet hos deg selv bli salvet rikelig med denne olje. Husk at «Når skuffelsene i livet avsløres, viser det seg at også de er i Guds kjærlighets hensikt». Brodden av dem blir tatt bort når du lærer å forstå at alt sammen kommer fra meg. Derfor: «Dette er ikke noe tomt ord for dere, men det er deres liv. Og ved dette ord skal dere leve lenge i det land dere nå drar til over Jordan og skal ta i eie» (5Mos 32:46-47).

Innsendt av en av bladets lesere.

Juda og Benjamin

Av Lars Fossdal

Midt inne i historien om Josef, får vi høre om Juda og Benjamin. Vi leser om dette i første Mosebok (43:7-9). Jakobs sønner har vært en tur nede i Egypt etter korn. På neste reise måtte de ha med seg Benjamin. Jakob vil ikke la den yngste sønnen reise med sine brødre, han var redd han skulle miste ham, for han var så kjær for ham (1Mos 44:20).

Reisen til Egypt var forbundet med mange farer: rovdyr, røvere, uvær m.m. Jakob kunne ikke miste Benjamin (1Mos 44:30-31). Det ville bli hans store sorg. Da trer Juda fram for far og lover at han skal ha med Benjamin tilbake fra Egypt og stille ham fram for hans åsyn. Etter en tid ga Jakob sin tilslutning til dette, og så dro de ned til Egypt etter mer korn.

Hvorfor skriver Moses om dette? Jo, fordi han skrev om Jesus (Joh 5:46). Historien er en lignelse om Kristus. Jakob blir et bilde på Gud Fader. Juda står for Jesus som vår storebror og Benjamin står for oss mennesker som hans yngste bror (Hos 12:11).

Også for Gud var det mange farer når han tenkte på å gjennomføre skaperverket. Vi kunne bli borte for ham for alltid på grunn av syndefallet. Det ville han ikke tåle, for han hadde oss så kjær, slik Jakob hadde Benjamin kjær.

Det ble holdt en rådslutning i himmelen om de skulle gjennomføre skaperverket. Da treder Jesus fram for Gud Fader i himmelen og sier: Send ham med meg! Jeg lover å ta ansvar

for ham, jeg skal ha ham med tilbake til deg og stille ham fram for ditt åsyn. Har jeg ham ikke med tilbake, kan du kreve ham av meg. Da ga Gud tillatelse til å gjennomføre skapelsen. Det er blitt sagt at Gud skapte verden og tillot syndefallet i lys av Kristus. Peter skriver i 1Pet 1:20 at Kristus var kjent som det slaktede lam allerede før verdens grunnvoll ble lagt.

Brødrene kom så til Egypt, handlet korn og vendte hjem igjen. Da ble de innhentet av en av tjenerne til Josef som ransaket dem og fant sølvbegeret til Josef øverst i sekken til Benjamin. Han skal da egentlig dø (1Mos 44:9). Det ender med at Benjamin skal bli værende i Egypt som trell. Slik er det også for oss. Vi har syndet og kan derfor ikke komme tilbake til Gud Fader i himmelen. Vi skal være syndens treller hele livet.

Da trer Juda frem for Josef (1Mos 44:18-34), og sier at han har lovet hans far å ha med seg Benjamin hjem igjen. Han hadde tatt på seg å svare for gutten. Juda stiller seg frivillig fram og vil ta Benjamins plass som trell i Egypt, slik at Benjamin kan reise hjem igjen til far. Juda kunne ikke se på den sorg som far ville få dersom Benjamin ikke kom hjem igjen.

Vi har også en bror som har lovet Gud Fader å ha oss med hjem til himmelen. Da det gjaldt som mest, tok Jesus ansvar og steg fram og sa: «Ta meg,

la disse gå fri!» (Joh 18:8). Så ble han bundet og ført til Golgata, hvor han tok straffen for vår synd fullt ut. Så kan du og jeg ved troen på Kristus komme til Gud Fader i himmelen.

Juda betyr «ham ved hvem Herren prises», eller «den lovpriste». Det passer på Jesus. Benjamin betyr «lykkens

sønn». Det passer på de troende.

Det er også dette historien om Juda og Benjamin sier oss.

«*Kristus i første Mosebok*,
serien forts. i neste nr.

L&E

Vær ikke redd!

Av Ludvig Hope

«*Vi makter ikke å dra opp mot det folk; for det er sterkere enn vi.
Herren er med oss, vær ikke redde for dem!*»

4Mos 14:9

Mismot og tvil er ikke bare en ulykke for den som blir grepst av disse mørke makter. Særskilt griper denne epidemi fort om seg når den kommer fra folk som mengden ser opp til.

Da speiderne talte til folket om hvor umulig det så ut å komme inn i Kana'an, fordi folkene der var så meget større og sterkere enn israelittene, da falt de sammen i svart mismot. Skjønt Josva og Kaleb prøvde å sette mot i dem, lot de seg ikke rokke, og Israel kom ikke over grensen.

Dette ord burde vekke alle kristne, og da særskilt de ledende, så en tok seg i vare for å prente vantro og mismot inn i Guds folk. Hvor ofte kan vi ikke høre at det blir

gjort! Alt blir mer og mer umulig, sies det, synden og satan herjer og legger alt øde, sann kristendom dør ut, og vi går mot undergang. Og så husker vi ikke at det eneste slik tale virker er å så mismot, maktesløshet og tvil hos Guds folk. Men har vi ikke nok av det før? Skulle vi ikke heller ligne Josva og Kaleb, som så lyst på framtidens veien for Guds folk, og så si i dag som da: Herren er med oss. Frykt ikke! Det kan vi være viss på at Gud vil.

Gjør du og jeg det, så skal vi sammen med Josva og Kaleb komme inn i vårt rette fedreland, og vi skal også få hjelpe andre til det.

*Himmel og jord skal brenne,
høyder og berg forsvinne,
men den som tror skal finne:
Løftene rokkes ei!
(Sb 364)*

Fra andaktsboken «Et ord i dag» (2. november), Lunde Forlag

Returadresse:
Lov og Evangelium
Daleneveien 732
3160 Stokke

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Arrangement 2020

20.-23. februar: Ungdomsleir på Hermanstølen, Valdres i Innlandet

4.-7. april: Ungdomsleir, Haugli i Agder

29.-31. mai: Pinsestevne, Langli Bedehus, Skiptvet i Viken

30. mai - 1. juni: Pinsestevne, Steinsdalen Bedehus i Vestland

30. mai - 1. juni: Pinsestevne, Skjæveland Misjonshus i Rogaland

30. mai - 1. juni: Pinsestevne, Mosvik Bedehus i Trøndelag

19.-21. juni: Ungdomsleir, Trettenes v/Farris i Viken

19.-21. juni: Yngresleir, Kongshaugen kristne grunnskole, Larvik i Viken

19.-21. juni: Barneleir på Fossnes, Stokke i Viken

8.-12. juli: Sommersamling på Fossnes m/årsmøte, Stokke i Viken

30. juli - 2. august: Stevne på Laberget i Trøndelag

25.-27. september: Bibelhelg på Solgry i Vestland

23.-25. oktober: Høstleir, Haugli i Agder

10.-15. november: Bibelkurs på Fossnes, Stokke i Viken

29. desember - 1. januar 2021: Nyttårssamling på Fossnes, Stokke i Viken